

Brüsszel, 2019. november 6.
(OR. en)

13595/1/19
REV 1

JEUN 118
EDUC 435
SPORT 89
EMPL 547
SOC 719
DIGIT 160
SUSTDEV 152

FELJEGYZÉS

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Tárgy:	Tervezet – A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott következtetések az ifjúságsegítők oktatásáról és képzéséről – Elfogadás

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a fenti következtetéstervezet szövegét az ifjúsági munkacsoport által a 2019. október 29-i ülésén jóváhagyott formában.

Ennek megfelelően felkérjük az Állandó Képviselők Bizottságát, hogy erősítse meg az ifjúsági munkacsoportban a mellékelt szövegről elért megállapodást, és továbbítsa a szöveget a Tanácsnak (EYCS Tanács, 2019. november 21–22.) elfogadás, illetve azt követően az EU Hivatalos Lapjában való közzététel céljából.

**Tervezet – A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői
által elfogadott következtetések**

az ifjúságsegítők oktatásáról és képzéséről

A TANÁCS ÉS A TAGÁLLAMOK KORMÁNYAINAK A TANÁCS KERETÉBEN ÜLÉSEZŐ
KÉPVISELŐI,

MEGÁLLAPÍTVA, HOGY:

1. Az Európai Unió 2019 és 2027 közötti időszakra szóló ifjúsági stratégiájáról szóló tanácsi állásfoglalásban a tagállamok és az Európai Bizottság felkérést kaptak többek között arra, hogy helyi, regionális, nemzeti és európai szinten előmozdítsák a minőségi ifjúsági munkát, beleértve az ifjúságsegítők képzését is;
2. A tagállamokban végzett ifjúsági munka sokfélesége és sajátos jellemzői visszatükrözik az adott tagállam történelmét, társadalmi-gazdasági viszonyait és kulturális hátterét, valamint nemzeti, regionális és helyi prioritásait;
3. Az ifjúságsegítők oktatási és képzési igényeit illetően a különbségek ellenére is rendelkezésre áll egy közös alap, amely az európai ifjúságpolitika terén folytatott, hosszú múltra visszatekintő együttműködés, a közös értékek, valamint az ifjúsági munkával kapcsolatos számos tanulmány, nyilatkozat, program, következtetés és ajánlás eredményeként jött létre¹. Ezt a közös alapot hasznos elemekkel gazdagítják többek között az olyan intézkedések, mint a foglalkoztatási normák európai osztályozásának létrehozása, az ifjúságsegítők rendelkezésére álló oktatási és karrierpályák feltérképezése, az ifjúsági munka minőségének javítása, az ifjúsági munkáról nyújtott tájékoztatás, valamint az ifjúságsegítők szakmai fejlődésének támogatása az uniós programok, valamint az Európa Tanács Ifjúsági Munka Portfóliója révén;

¹ Lásd a mellékletben szereplő hivatkozásokat.

4. Az ifjúságsegítők oktatását és képzését hozzá kell igazítani az egyes tagállamok sajátos szükségleteihez és körülményeihez. Ennek megfelelően az ifjúságsegítők oktatása és képzése rugalmas, felhasználó-központú, többszintű és ágazatközi megközelítést igényel;
5. Az ifjúságsegítők oktatását és képzését többek között ifjúsági szervezetek, ifjúsági munkaügyi szervezetek, helyi és regionális ifjúsági munkaügyi szervezetek és más civil társadalmi szervezetek, valamint olyan oktatási és képzési intézmények végezhetik, ahol lehetőség van az ifjúsági munkával kapcsolatos tanulmányokat folytatni;
6. Mivel az ifjúságsegítők oktatását és képzését a nemzeti körülményekhez kell igazítani, a kialakuló modelleket és gyakorlatokat nem feltétlenül lehet közvetlenül átültetni más tagállamok gyakorlatába;
7. A közelmúltban készült tanulmányok és felmérések² arra engednek következtetni, hogy Európában szűkös a kínálat az ifjúsági munka területét érintő minőségi oktatás, valamint az ifjúságsegítők számára biztosított képzések terén. Hiányoznak továbbá az egyes tagállamokban fennálló oktatási és képzési igényekre és az egyes tagállamok által jelenleg nyújtott oktatásra és képzésre vonatkozó információk és adatok;
8. Az ifjúságsegítők számára biztosított magas színvonalú, rugalmas, gyakorlatorientált, valamint rendszeres kutatással alátámasztott oktatás és képzés kulcsfontosságú előfeltétele, illetve előmozdítója mind a magas színvonalú ifjúsági munkának, mind pedig az ifjúsági munka elismertségének;

HANGSÚLYOZVA, HOGY:

9. Az ifjúságsegítők részére minőségi, az európai ifjúsági munka sokszínűségére épülő oktatási és képzési formákat kell kidolgozni és nyújtani;

² Lásd a 4. hivatkozást a mellékletben.

10. További oktatási és tanulási pályákat kell feltérképezni a fizetett és önkéntes ifjúságsegítők részére. Hiányosak az ismeretek arra vonatkozóan, hogy a formális oktatás és a nem formális tanulás hogyan kapcsolódik a gyakorlatban végzett ifjúsági munkához, illetve miként készíti fel az ifjúságsegítőket e tevékenység ellátására. Fel kell térképezni továbbá az ifjúságsegítők karrierlehetőségeit, és alaposabban meg kell ismerni az ifjúsági szervezetek, az ifjúsági munkaügyi szervezetek és a helyi és regionális ifjúsági munka irányítását a munkahelyi tanulás és képzés elősegítése érdekében. Több információra van szükség arról is, hogy miként lehetne lehetővé tenni és ösztönözni az ifjúságsegítők szervezetei és hálózatai körében az egymástól való tanulást, az egymásnak való tanácsadást és a kölcsönös támogatást;
11. A kutatás, a gyakorlat alapú és alulról felfelé építkező perspektívák és megközelítések alapvető szerepet játszanak az ifjúságsegítők oktatása és képzése tekintetében;
12. Fontos szerepet játszik, és egyben lehetőséget jelent az egymástól való tanulás, a kortársak általi mentorálás, a hagyományos mentorálás, valamint a felügyelet mellett végzett gyakorlat és a reflektív gyakorlat az ifjúságsegítők oktatása és képzése során;
13. El kell ismerni azokat a különböző kompetenciákat³, amelyekkel az ifjúságsegítőknek a fiatalokkal végzett munkájuk során, tekintettel azok változó élethelyzetére, rendelkezniük kell;
14. Fontos az ifjúságsegítők alap- és továbbképzése annak érdekében, hogy megismerjék és megfelelően kezeljék a fiatalok számára releváns, újonnan felmerülő témákat, így például a digitalizációt, a migrációt, az éghajlatváltozást, a munkaerőpiac változásait, a demokráciát és az emberi jogokat fenyegető veszélyeket, valamint a növekvő bizonytalanságot;
15. Az ifjúságsegítők oktatására és képzésére olyan eszközként tekinthetünk, amely az európai ifjúságpolitikai célkitűzések és az ifjúsági munkára vonatkozó stratégiák, különösen az Európai Unió 2019 és 2027 közötti időszakra szóló ifjúsági stratégiájának végrehajtását szolgálhatja;
16. Az európai ifjúságsegítők oktatásának és képzésének továbbfejlesztése szempontjából fontos a fenntartható struktúrák létrehozása, illetve javítása, valamint a források előteremtése és növelése;

³ Youth work (education) in flux: contemporary challenges in an erratic Europe (Változásban az ifjúsági munka (oktatása): a sokszínű európai környezetből adódó jelenlegi kihívások), Tomi Kiiilakoski és Marko Kovacic jelentése az EU ifjúsági konferenciájáról (Helsinki, 2019. július 1–3.).

FELKÉRIK A TAGÁLLAMOKAT ÉS AZ EURÓPAI BIZOTTSÁGOT, HOGY A SZUBSZIDIARITÁS ELVÉT MEGFELELŐEN FIGYELEMBE VÉVE, SAJÁT HATÁSKÖREIKEN BELÜL ÉS A MEGFELELŐ SZINTEKEN TEGYÉK MEG AZ ALÁBBIAKAT:

17. A feltérképezés jelenlegi gyakorlatára építve folytassanak további kutatásokat az ifjúságsegítők oktatására és képzésére irányuló jelenlegi európai rendszerekkel kapcsolatban annak érdekében, hogy elmélyítsék az európai szinten kidolgozott intézkedéseknek, módszereknek és eszközöknek az ifjúságsegítők tagállami oktatására és képzésére gyakorolt hatásával kapcsolatos ismereteket. Ahol csak lehetséges, az információgyűjtést a rendelkezésre álló eszközök, így például az Európai Ifjúságpolitikai Tudásközpont és a Youth Wiki segítségével kell elvégezni;
18. A tagállamok jussanak egyetértésre arról, hogy mit jelent az ifjúságsegítők minőségi oktatása és képzése, és mit jelentenek az ezzel kapcsolatos célkitűzések, így ösztönözve az ifjúságsegítők oktatására és képzésére vonatkozó olyan rugalmas, gyakorlatalapú és többszintű megközelítések kidolgozását, amelyeket hozzá lehet igazítani az egyes tagállamok nemzeti, regionális és helyi szintű igényeihez és elvárásaihoz;
19. Hozzanak létre olyan kompetenciaalapú keretet az ifjúsági munkával kapcsolatos formális és nem formális oktatásra és képzésre vonatkozóan, amely érzékeny az alkalmazott/fizetett ifjúságsegítők, az ifjúsági munka területén elhelyezkedni kívánó személyek, az önkéntes ifjúságsegítők és az ifjúsági vezetők képzési igényei közötti különbségekre, és amely keret a társaktól való tanulásra épül, valamint digitális tanulási és más innovatív módszereket alkalmaz. Ez a keret nem ír majd elő semmilyen hivatalos követelményt a nemzeti oktatási programok tekintetében, és teljes mértékben tiszteletben fogja tartani a nemzeti hatásköröket;
20. A tagállamok adott esetben térképezzék fel az adott tagállamban az ifjúsági munkához szükséges kompetenciákat, illetve ezek kulcsfontosságú elemeit, és ennek megfelelően értékeljék, aktualizálják és fejlesszék tovább azokat a programokat, amelyeket az ifjúságsegítők – alap- és továbbképzést célzó – oktatására és képzésére irányulóan a helyi, regionális és nemzeti szintű oktatási vagy képzési intézmények, illetve olyan szervezetek működtetnek, amelyek az ifjúsági munkával kapcsolatos képzéseket kínálnak;

21. A tagállamok, az Európai Bizottság, az érintett nemzeti intézmények és az ifjúságpolitika területén működő érdekelték folytassanak együttműködést az Európa Tanáccsal, az ifjúsági szervezetekkel és az egyéb érintett szervezetekkel és hálózatokkal az ifjúságsegítők oktatásának és képzésének európai szintű továbbfejlesztése során;
22. Ösztönözzék és segítsék elő a tagállamok közigazgatási szervei, az egyetemek és az oktatási intézmények közötti, különösen interdiszciplináris szinten megvalósuló két- és többoldalú együttműködést, beleértve az olyan, kialakult oktatási és képzési programokkal rendelkező szakképzési intézményekkel és szervezetekkel folytatott együttműködést is, amelyek az ifjúságsegítőket, valamint az említett programok kidolgozása iránt érdeklődőket célozzák;
23. Segítsék elő a folyamatos együttműködést az ifjúsági munkát biztosító állami szervezetekkel és az ifjúságsegítők oktatásában és képzésében részt vállaló civil társadalmi szervezetekkel a tapasztalatcsere és az ötletek megosztása céljából egész Európában. E célból – adott esetben – ki kell aknázni a vonatkozó uniós programok, így például az Erasmus+ által kínált lehetőségeket;
24. Javítsák az ifjúságsegítők oktatását és képzését, az ifjúsági munkával kapcsolatos kutatások színvonalát, valamint a nem formális tanulás jelentőségének elismertségét az ifjúsági munka szempontjából azáltal, hogy az uniós programok és alapok – például az Erasmus+, az Európai Szolidaritási Testület, az európai strukturális és beruházási alapok, a Horizont 2020 és a Kreatív Európa – által kínált lehetőségek hatékony igénybevétele révén lehetőséget teremtenek a tapasztalatcsere, az együttműködés és a hálózatépítésre;

FELKÉRIK AZ EURÓPAI BIZOTTSÁGOT, HOGY:

25. 2021 végére vizsgálja meg az ifjúságsegítőket célzó oktatás és képzés további javításának lehetőségeit, beleértve egy, a témára vonatkozó tanácsi ajánlás előkészítését is;
26. Nem formális tanulás és képzés útján javítsa a digitális kompetenciákat, figyelemmel a meglévő digitális oktatási cselekvési terv naprakésszé tételére irányuló folyamatra, amelynek célja, hogy a cselekvési tervet kiterjesszék az ifjúsági munkára is.

1. Hivatkozott dokumentumok

E következtetések elfogadása kapcsán a Tanács különösen az alábbiakra emlékeztet:

1. A Tanács következtetései a fiatalok kultúrához való hozzáféréséről (HL C 326., 2010.12.3., 2. o.);
2. A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott állásfoglalás az ifjúsági munkáról (HL C 327., 2010.12.4., 1. o.);
3. A Tanács következtetései a fiatalok részvételének és mobilitásának keleti dimenziójáról (HL C 372., 2011.12.20., 10. o.);
4. Working with young people: the value of youth work in the European Union (Fiatalokkal dolgozni: az ifjúsági munka értéke az Európai Unióban), Európai Bizottság, 2014.;
5. A Tanács következtetései az ifjúsági munkának a társadalmi kohéziót előmozdító erősítéséről (HL C 170., 2015.5.23., 2. o.);
6. A Tanács állásfoglalása a fiataloknak az európai demokratikus életben való politikai részvételének az ösztönzéséről (HL C 417., 2015.12.15., 10. o.);
7. Az ifjúsági munkával foglalkozó második európai konferencia (2015. április 27–30.) keretében kiadott nyilatkozat;
8. A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott következtetések a fiatalok erőszakos radikalizálódásának megelőzésével és az ellene való küzdelemmel kapcsolatos integrált, ágazatokon átívelő megközelítésben az ifjúsági ágazat által betöltött szerepről (HL C 213., 2016.6.14., 1. o.);
9. A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott következtetések a fiatalokban rejlő potenciál feltárása és fejlesztése érdekében az ifjúsági munkában alkalmazandó új megközelítések előmozdításáról (HL C 467., 2016.12.5. 8. o.);
10. A Tanács következtetései a fiataloknak a felnőttkorba, valamint az aktív polgári szerepvállalás és a munka világába való sikeres átlépését elősegítő alapvető életkézségek fiatalok körében való fejlesztésének támogatásában az ifjúsági munka által betöltött szerepről (HL C 189., 2017.6.15., 30. o.);
11. A Tanács következtetései az intelligens ifjúsági munkáról (HL C 418., 2017.12.7., 2. o.);

12. Az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának CM/Rec(2017)4. számú, a tagállamoknak szóló ajánlása az ifjúsági munkáról;
13. Az Európai Unió Tanácsa és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott állásfoglalás az ifjúságpolitika terén folytatott európai együttműködés keretéről: A 2019 és 2027 közötti időszakra szóló uniós ifjúsági stratégia (HL C 456., 2018.12.18., 1. o.);
14. A Bizottság közleménye a digitális oktatási cselekvési tervről, COM(2018) 22 final;
15. Partnership between the European Commission and the Council of Europe in the field of Youth: Mapping the educational and career paths of youth workers, Part I. Report. (Partnerség az Európai Bizottság és az Európa Tanács között az ifjúságpolitika területén: Az ifjúságsegítők oktatási és karrierlehetőségeinek feltérképezése. I. rész., jelentés).

2. Fogalommeghatározás

E tanácsi következtetések alkalmazásában:

Az „ifjúságsegítő” olyan szakember, önkéntes vagy ifjúsági vezető, aki elősegíti a fiatalok tanulását, valamint személyes és társas fejlődését, továbbá motiválja és támogatja őket abban, hogy önálló, aktív és felelős egyénekké és polgárokká váljanak. Az ifjúsági munka a fiatalok önkéntes és aktív részvételének alapelveire épül.